

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Institutiones Canonicae Sive Ius Ecclesiasticum

Wiestner, Jacob

Monachii, 1706

II. Possessor male fidei ullo tempore non præscribit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62649](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62649)

§. *Quava.* Verùm; quia propter utilitatem publicam, errore communi interveniente, sicut secularis à Republica, sic etiam spiritualis jurisdictionis ac potestatis defectum ab Ecclesia suppleri, concessum jam est *cit. Lib. 2. tit. 1. à n. 82.* quò minus beneficium à tali collatore obtentum, detectò errore, retineri salvà conscientia valeat, illius defectus publicè ignoratus impedire non potest.

REGULA II.

Possessor mala Fidei ullò tempore non prescribit.

SUMMARIUM.

1. *Qua fides bona malave sit.*
2. *Bona exigitur toto tempore Prescriptionis,*
3. *Quancunque ea temporis sit.*

I. **B**ona fides est illa conscientia circa possessionem rei alienae; quòd possessor prudenter judicet, eam esse suam, aut saltem nesciat esse alienam, *can. Si virgo, 34. g. 1.* Unde malae fidei possessor est, cujus conscientia circa alienae rei possessionem laesa est; quòd sciat vel judicet, eam non esse suam, sed alienam, juxta illud Apostoli: *Quod non est ex fide, sive contra conscientiam, peccatum est, Roman. cap. 14. v. 23. c. fin. de Prescript. & pronuntiarum Gratiani, Omne, quod contra conscientiam sit, adificat ad gehennam, post can. Omnes 14. §. Ex bis, 28. g. 1. Laiman. Lib. 3. Tract. 1. cap. 8. n. 10. & Pirrhing ad Rubr. de Prescript. n. 45.*

Porro praesentis & celeberrimae Regulae sensus geminus, & Ecclesiastico Divinòque Juri rationique uterque consen-

taneus est.

Unus, *Possessor aliene rei ejus prescriptionem non perficit: nisi totò tempore, legibus aut sacris canonibus definitò, prudenter existimet, eam esse suam aded; ut, si v. g. decennii, quòd praedium alienum cum titulo colorato possidet, aliqua & quacunque temporis parte id alienum esse sciat, prescriptio interruptur, & decennii lapsu non compleatur, ex decreto Concilii Lateranensis dilertè exigentis, Ut, qui prescribit, in nulla temporis parte conscientiam habeat rei alienae, c. fin. cit.* quà utique saluberrimà sanctione correctum est Jus Civile, bonam fidem solò possessionis initio exponens, *l. Unica C. de Usucap. transform. & §. Diutina 12. Instit. de Usucap.* Neque id immeritò, cum; quòd *Sic generaliter omni Constitutioni atque Consuetudini derogandum, qua absque mortali peccato non potest observari, c. fin. cit.* tum verò; quòd leges illae Civiles in animarum perniciem nutriant peccata, homines spe lucri sive domini rerum mala fide possessorum cum tempore consequendi, alliciendò ad ejusmodi cum peccato conjunctae possessionis continuationem, Vivianus in *Reg. cit. & in c. fin. cit. Barbosa n. 4. & Gonzalez n. 15.*

Alter Regulae sensus est, *Possessor mala fidei, & rem, quam possidet, alienam esse sciens, eam nullò, hoc est, neque ordinario decem aut viginti, neque extraordinario triginta, quadraginta, sexaginta, vel centum annorum, neque etiam immemoriali tempore prescribit, ex Constitutione Alexandri III. c. Vigilanti §. de Prescript. relata; Quoniam, ut ait, nulla antiqua dierum possessio juvat aliquem mala fidei possessorem: & ex Synodali judicio memorati Concilii generalis c. fin. cit. definitis; ut Nulla, quancunque temporis valeat absque bona fide prescriptio,*

am Ca-

nam Canonica quam Civilis: quibus locis iterum correctum est Jus Imperiale, ad longissimi temporis prescriptionem in possessore bonam fidem ne ab initio quidem exposcens, l. Si quis 8. §. 1. C. de Praescript. 30. vel 40. annor. secundum ejus expositionem traditam à Gratiano §. Praescriptionum, V. Quodsi post can. Placuit, 16. q. 3. Ratio correctionis fuit partim allata pro Regulæ sensu priori: partim verò; quòd possessionis rei alienæ cum mala fide continuatio tantò gravius peccaminosa & animabus periculosa sit, quantò longiori tempore est protrahata, c. fin. de Consuetud. ut proinde mala fides ab extraordinaria magis, quam ab ordinaria prescriptione fuerit removenda, Dynus ad hanc Reg. n. 6. Covarruv. ad eandem p. 1. §. 3. n. 9. Barbosa in c. fin. cit. n. 6. & Pirrhing l. cit. n. 49.

Pluribus hæc bonæ fidei in præscriptione necessitas stabilita & quæ contra eam pugnant, enervata sunt Lib. 2. tit. 6. à n. 26.

REGULA III.

Sine Possessione Praescriptio non procedit.

SUMMARIUM.

1. Necessitas Possessionis ad Praescriptionem.
2. Sensus & ratio Regulæ.
3. Variæque instantia huic opposita.
4. Ad praescriptionem sufficit quasi possessio.
5. Possessio vera per alios continuata.
6. Etiam ficta.
7. Et beneficiò in integrum restitutionis recuperata.

Possessionis ad Praescriptionem necessitas omnino explorata est ex dictis ad Rubr. de Praescriptionibus à n. 16. quòd, tanquam locò sine materia sede propriâ, data est plenior ejus explicatio: Quâ suppositâ

Regulæ istius sensus est, *Praescriptio, sicut non inchoatur, sic inchoata non procedit aut perficitur: sed interruptitur, si possessio toto tempore ad praescriptionem jure requisito non continetur, sed quomodocunque amittatur.* Ratio perspicua est; quia praescriptio fundatur in possessionis continuatione, ut planum est ex ejus definitione, quâ ad mentem Modestini ICI: l. Usucapio 3. ff. de Usucap. à DD. modernis esse dicitur Adjectio sive acquisitio domini, vel alieni juris peremptio per continuationem possessionis, tempore, modòque legibus & sacris Canonibus definitò. Unde sicut, deficiente aut sublatò fundamentò, ædificium, can. Paulus 1. q. 1. & l. Egi 26. pr. ff. de Except. rei judic. sic, deficiente aut quovis modò ablatâ vel amissâ possessione, praescriptionem omnino corrumpere vel perficere, est necesse.

Hanc tamen Regulæ explicationem, licet à DD. magno consensu approbata sit, non una duntaxat instantia difficilem reddit; nam primò praescriptioni obnoxia sunt incorporalia, l. fin. in fine C. de Praescript. longi temp. c. Ad audientiam 13. c. Auditis 15. Sc. de Praescript. quorum tamen possessio non datur, l. Servus 43. §. 1. ff. de Acquir. rer. dom. & l. Possideri 3. pr. ff. de Acquir. possess. Secundò, debitor adversus actionem creditoris personalem praescribit, l. Omnes 4. C. de Praescript. 30. vel 40. annor. cum tamen nihil possideat, quod sit creditoris; quia pecunia, quam debet, in ipsius dominio manet, donec creditori sit numerata. Tertio, captus ab hostibus ni-

hil pos-

hil pos-